

μια προγραμματισμένη

τουριστική εμπειρία

στη Ρώμη

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

φοιτητές:

ΙΩΑΝΝΑ- ΝΙΚΗ ΛΙΑΚΕΑ
ΜΑΡΙΝΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ

επιβλέπουσα:

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΟΤΖΙΑ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2025

Ευχαριστίες

Πρώτα από όλα, θα θέλαμε να εκφράσουμε τις θερμές μας ευχαριστίες στην επιβλέπουσα καθηγήτριά μας, Κατερίνα Κοτζιά. Η καθοδήγηση, οι εύστοχες συμβουλές και η υποστήριξή της υπήρξαν πολύτιμες για την ολοκλήρωση της παρούσας διπλωματικής εργασίας. Την ευχαριστούμε επίσης για τις γόνιμες και εποικοδομητικές συζητήσεις που μοιραστήκαμε καθ' όλη τη διάρκεια της ερευνητικής μας πορείας, καθώς και για την εμπιστοσύνη με την οποία μας περιέβαλε.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες απευθύνουμε στις οικογένειές μας και στους φίλους μας, για τη συνεχή στήριξη, την κατανόηση και την ενθάρρυνσή τους. Η παρουσία τους αποτέλεσε πηγή δύναμης σε κάθε στάδιο αυτού του απαιτητικού εγχειρήματος, καθιστώντας τη διαδρομή μας λιγότερο δύσβατη.

Τέλος, θα θέλαμε να εκφράσουμε την αμοιβαία μας εκτίμηση ο ένας προς τον άλλον, για τη συνεργασία, την αλληλοϋποστήριξη και την κοινή προσπάθεια που μας επέτρεψε να παραμείνουμε προσηλωμένοι στον στόχο μας και να ολοκληρώσουμε με επιτυχία την παρούσα διπλωματική εργασία.

4	ευχαριστίες
8	περίληψη
10	abstract
12	κείμενο πρότασης
14	σημειακές απεικονίσεις
16	masterplan
18	επεισόδια
34	κάτοψη
38	προοπτική τομή

περίληψη

Η παρούσα εργασία, με τίτλο Roaming in Rome: μια προγραμματισμένη τουριστική εμπειρία στη Ρώμη, εξετάζει κριτικά τον τρόπο με τον οποίο τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έχουν αναδιαμορφώσει τον σύγχρονο τουρισμό, οδηγώντας στην ανάδυση του φαινομένου του υπερτουρισμού και στην αλλοίωση της ταυτότητας των ευρωπαϊκών μητροπόλεων. Στο υποθετικό πλαίσιο του 2035, η εμπειρία του ταξιδιού παρουσιάζεται ως προκαθορισμένο σενάριο, όπου η ελευθερία επιλογής αντικαθίσταται από αυστηρά σκηνοθετημένες διαδρομές. Η πρόταση εκφράζεται χωρικά μέσω της δημιουργίας ενός θεματικού πάρκου πάνω από την Piazza del Popolo, όπου διαδραματίζονται οκτώ επεισόδια. Κάθε επεισόδιο αναπαριστά και σχολιάζει βασικές λειτουργίες του τουρισμού, όπως η κατανάλωση, η μνήμη, η εικόνα του εαυτού και η ψευδαίσθηση αυθεντικότητας. Η εγκατάσταση λειτουργεί ως αλληγορία της μετατροπής της πόλης σε προϊόν και του ταξιδιώτη σε θεατή, θέτοντας το κρίσιμο ερώτημα: μπορούμε να διακρίνουμε το αυθεντικό από το σκηνοθετημένο;

abstract

This diploma project, entitled Roaming in Rome: a scripted experience of tourism in Rome, critically examines how social media have reshaped contemporary tourism, leading to the emergence of overtourism and the transformation of European metropolises. Set in a speculative 2035 scenario, travel experiences are presented as pre-scripted, where freedom of choice is replaced by carefully choreographed itineraries. The project is expressed spatially through the design of a thematic park elevated above Piazza del Popolo, structured around eight episodes. Each episode re-enacts and critiques core functions of tourism, such as consumption, memory, self-image, and the illusion of authenticity. The installation operates as an allegory of the city's commodification and of the tourist's transformation into a spectator of a pre-designed experience. Ultimately, the project poses a critical question: can we still distinguish between the authentic and the staged within the contemporary urban and touristic condition?

Η εργασία αυτή αποτελεί μια σχολιαστική πρόταση που αφορά τον τρόπο με τον οποίο τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης κατευθύνουν τη ζωή σε αυτές και πώς αυτό έχει επηρεάσει τις τουριστικές ροές στις ευρωπαϊκές μητροπόλεις.

Έτος 2035

Το ταξίδι δε προγραμματίζεται από τον ταξιδιώτη, προκαθορίζεται. Οι τόποι, οι στάσεις, οι στιγμές παρουσιάζονται ως προσωπικές αποφάσεις, αλλά στην πραγματικότητα αποτελούν ένα ήδη γραμμένο σενάριο. Η ελευθερία δεν βιώνεται, σκηνοθετείται.

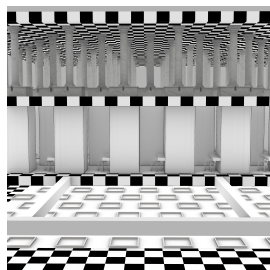
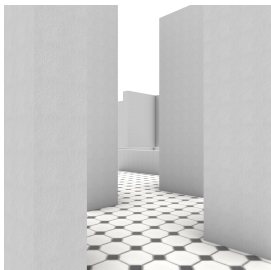
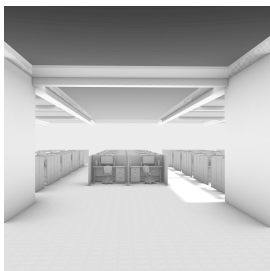
Η Ρώμη, ένα μωσαϊκό ιστορίας και καθημερινότητας, έχει μετατραπεί σε σκηνικό κατανάλωσης. Η ζωή παραμερίζεται για να κυριαρχήσει η αναπαράσταση, και η πόλη μετατρέπεται σε εικόνα που αναπαράγεται χωρίς τέλος. Η σύστασή της έχει αλλοιωθεί, καθώς οι ίδιες οι λειτουργίες και τα προγράμματα της πόλης υποτάσσονται στις ανάγκες του τουρισμού.

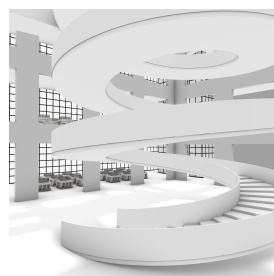
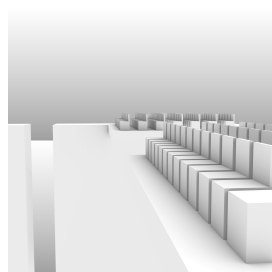
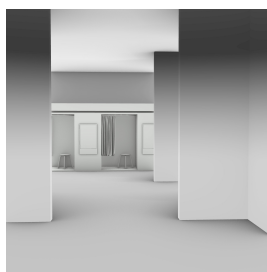
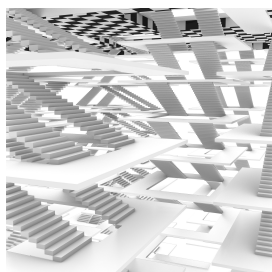
Σε αυτό το πλαίσιο προτείνεται ένα θεματικό πάρκο τουρισμού υπερυψωμένο πάνω από την Piazza del Popolo. Ο επισκέπτης ακολουθεί μια κυκλική διαδρομή οκτώ επεισοδίων. Η πορεία του είναι αυστηρά προγραμματισμένη, κάθε βήμα, κάθε στάση, κάθε εμπειρία υπαγορεύεται. Η πρόταση δέχεται ομάδες των 300 ατόμων με χρονικό όριο περιήγησης την μία ώρα, συμπυκνώνοντας έτσι ολόκληρη την εμπειρία της Ρώμης σε προκαθορισμένο χρόνο. Τα επεισόδια αποτυπώνουν και ενισχύουν τις βασικές εμπειρίες του σύγχρονου τουρίστα όπως έχουν διαμορφωθεί από τα social media. Αποκτούν την ίδια βαρύτητα, σε μια τελετουργία χωρίς παρεκκλίσεις, όπου η εναλλαγή εμπειριών είναι αυστηρά χορογραφημένη. Η εγκατάσταση έχει δυνητικά τη δυνατότητα πολλαπλασιασμού, δημιουργώντας ένα δίκτυο πανομοιότυπων θεματικών πάρκων που εξαπλώνονται σε διαφορετικά σημεία της πόλης.

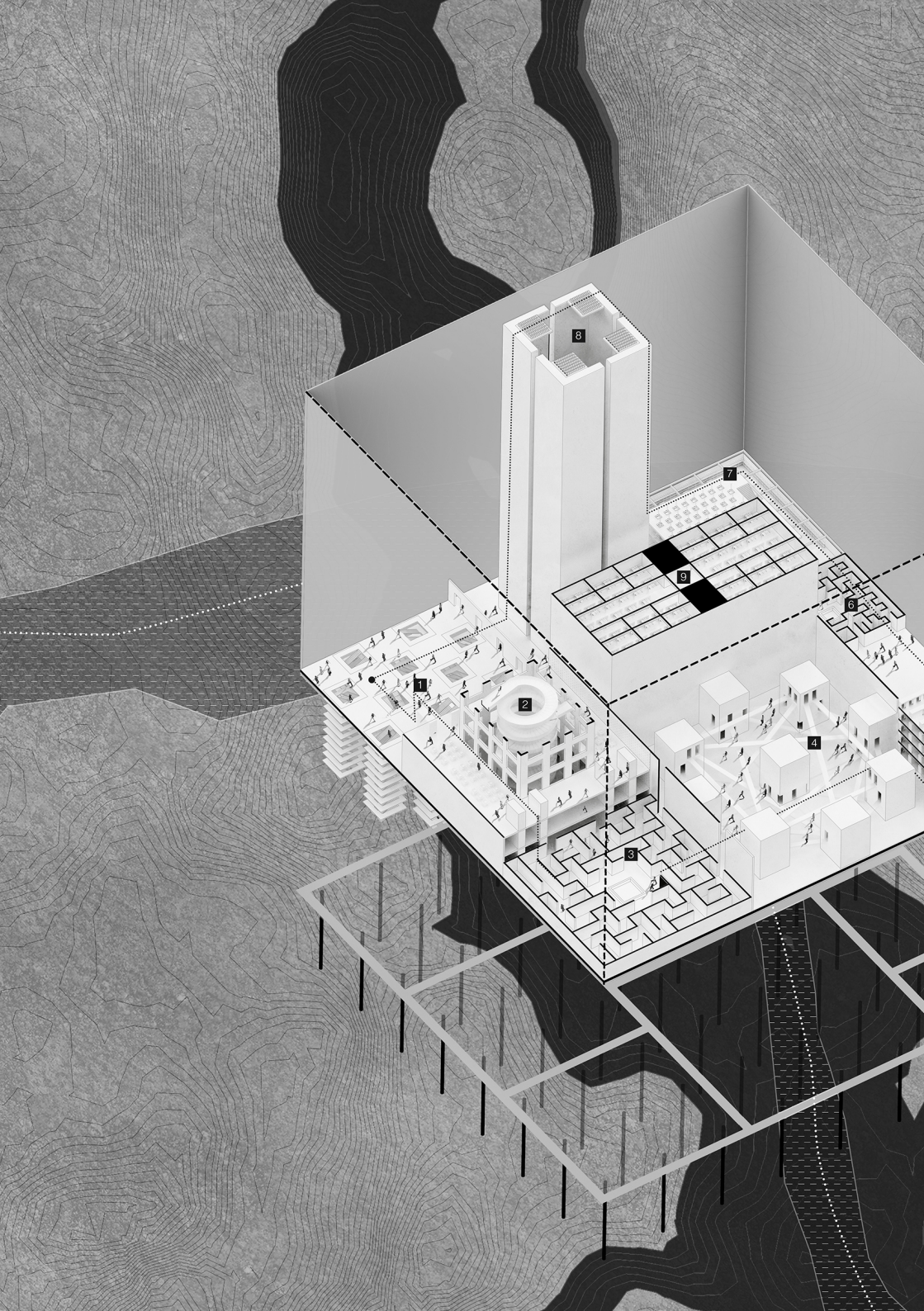
Η πρόταση, όπως και η οθόνη ενός κινητού, καταργεί την αίσθηση του χρόνου και του τόπου. Ο μηχανισμός λειτουργίας του θεματικού πάρκου βρίσκεται στον πυρήνα της κάτοψης απόλυτα προστατευμένος ωστόσο ταυτόχρονα οπτικά διαθέσιμος. Αποτελεί το ίδιο το πλαίσιο μέσα στο οποίο βιώνεται το ταξίδι. Ο έλεγχος που ασκείται έμμεσα από τα social media επιβάλλεται κυριολεκτικά στον χώρο και στο σώμα.

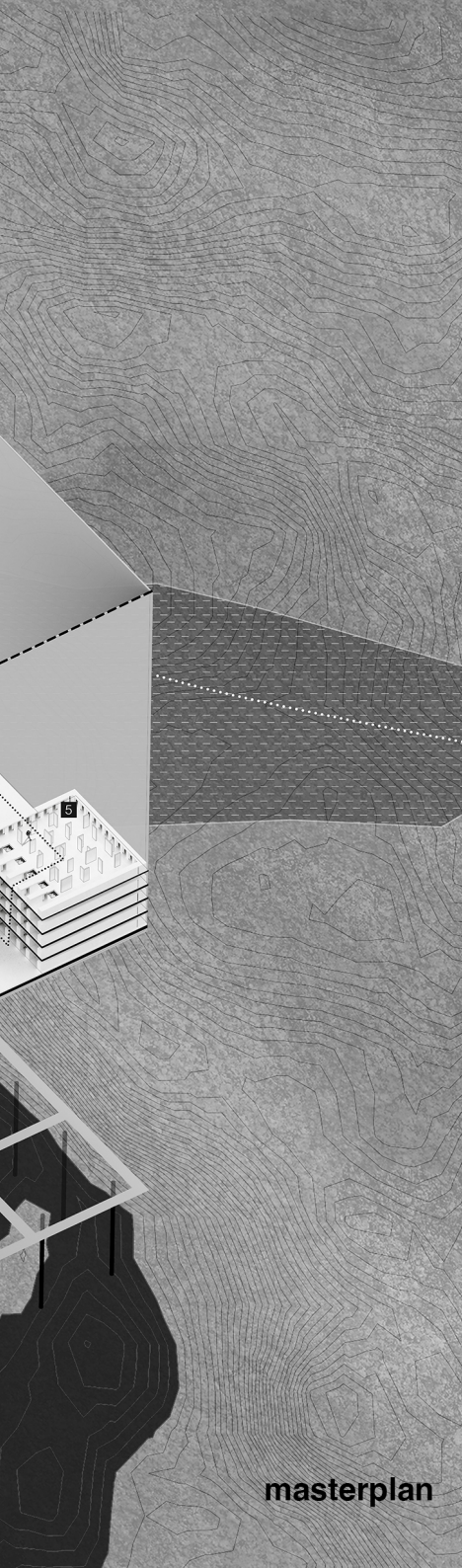
Το project σχολιάζει την κατανάλωση της πόλης ως εικόνα και καταδεικνύει τη μετατροπή του ταξιδιώτη σε θεατή μιας εμπειρίας που νομίζει ότι του ανήκει.

Τελικά, μπορούμε να διακρίνουμε τι είναι αυθεντικό και τι όχι;

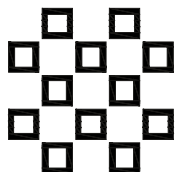

masterplan

1. Welcome & Goodbye
2. duty your free
3. a(maze)ing 1.0
4. mark your land
5. photo corner
6. a(maze)ing 2.0
7. prepare eat shit
8. shock tower
9. black box

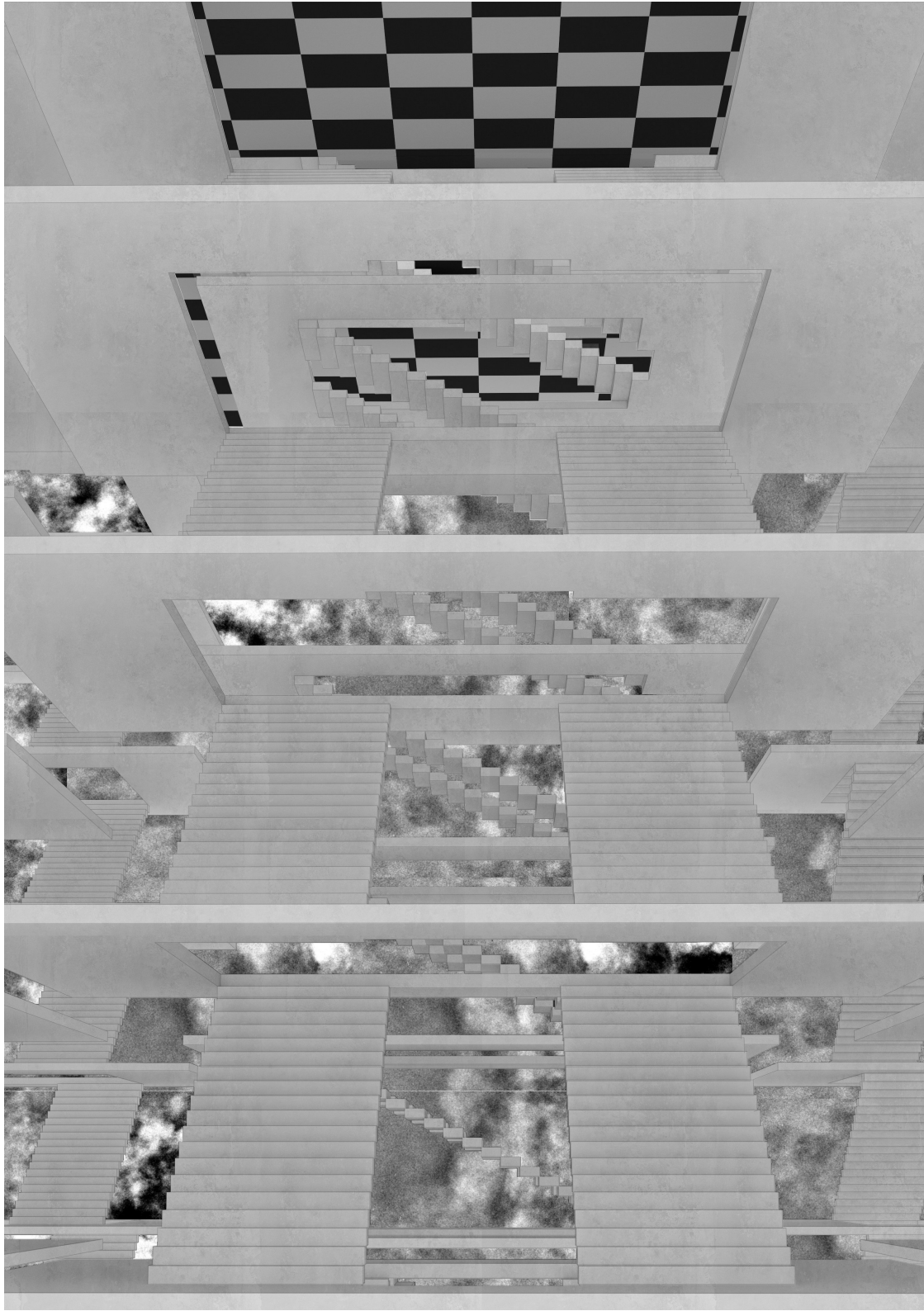
welcome and goodbye

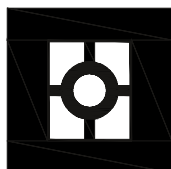
Το welcome and goodbye σηματοδοτεί το όριο. Δώδεκα κλιμακοστάσια υψώνονται από την Piazza del Popolo, τη συμβολική πύλη της Ρώμης, και οδηγούν στον ελεγχόμενο κόσμο της εμπειρίας. Η ανάβαση λειτουργεί ως τελετουργία εισόδου: κάθε βήμα απομακρύνει τον επισκέπτη από την πόλη και τον εισάγει σε ένα πεδίο διαφορετικών κανόνων.

Οι σκάλες δεν είναι απλώς μέσο μετάβασης, αλλά εργαλείο μύησης. Η διαδρομή είναι πολλαπλή, σχεδόν λαβυρινθώδης, με 12 επαναλαμβανόμενα κλιμακοστάσια που προτείνουν μια αίσθηση ποικιλίας, ενώ στην πραγματικότητα οδηγούν όλα στο ίδιο σημείο. Η εμπειρία της ανόδου δεν προσφέρει ελευθερία επιλογής· μόνο την ψευδαίσθηση ότι το μονοπάτι που διαλέχτηκε ήταν προσωπικό.

Το επεισόδιο έχει διττό χαρακτήρα. Το ίδιο σύνολο σκαλών που υποδέχεται τον επισκέπτη, είναι αυτό που τον αποχαιρετά. Η είσοδος και η έξοδος ταυτίζονται, μετατρέποντας την εμπειρία σε κλειστό κύκλο. Όπως το ταξίδι που έχει ήδη προγραμματιστεί πριν ακόμη αρχίσει, έτσι και εδώ η αρχή και το τέλος συμπίπτουν σε μια κατασκευασμένη συμμετρία.

Το welcome and goodbye δεν είναι πέρασμα· είναι σφράγισμα. Η μετάβαση γίνεται υπό όρους, σηματοδοτώντας την αποκοπή από την πόλη και την είσοδο σε έναν κόσμο αυστηρά σκηνοθετημένο.

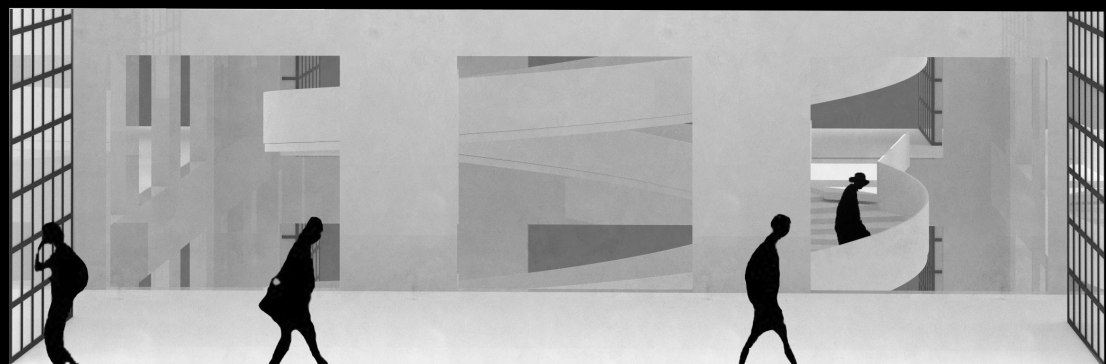
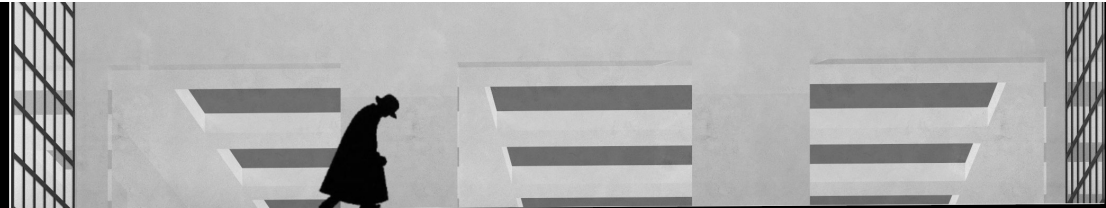

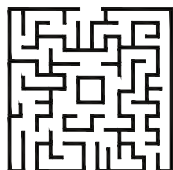
duty your free

Κάθε ταξίδι ξεκινά με μια αγορά. Το πρώτο επεισόδιο υποδέχεται τον επισκέπτη σε έναν εμπορικό λαβύρινθο, ένα mall αφιερωμένο στα σουβενίρ και τα αναμνηστικά της πόλης. Ράφια, βιτρίνες και ταμεία μετατρέπουν την «είσοδο» σε τελετουργία κατανάλωσης· η μνήμη αγοράζεται, πακετάρεται και φυλάσσεται σε σακούλες με το λογότυπο της Ρώμης.

Το duty your free δεν είναι απλώς κατάσταση· είναι το προοίμιο όλης της εμπειρίας. Ο επισκέπτης δελεάζεται από την πρώτη στιγμή, προγραμματισμένος να συνδέσει την ανάμνηση με την αγορά. Η κατανάλωση δεν εμφανίζεται στο τέλος, αλλά τοποθετείται στην αρχή ως πύλη εισόδου: μια υπόσχεση ότι κάθε στιγμή που θα ακολουθήσει είναι επίσης διαθέσιμη προς απόκτηση.

Ο χώρος αυτός σχολιάζει την καταναλωτική εμμονή του σύγχρονου τουρίστα· τη λογική πως η αξία ενός ταξιδιού αποτυπώνεται σε αντικείμενα, όχι σε βιώματα. Εδώ, η κατανάλωση λειτουργεί ως σημείο εκκίνησης και ταυτόχρονα ως υπενθύμιση ότι κάθε εμπειρία, όσο αυθεντική κι αν φαίνεται, παραμένει ένα προϊόν προς κατοχή.

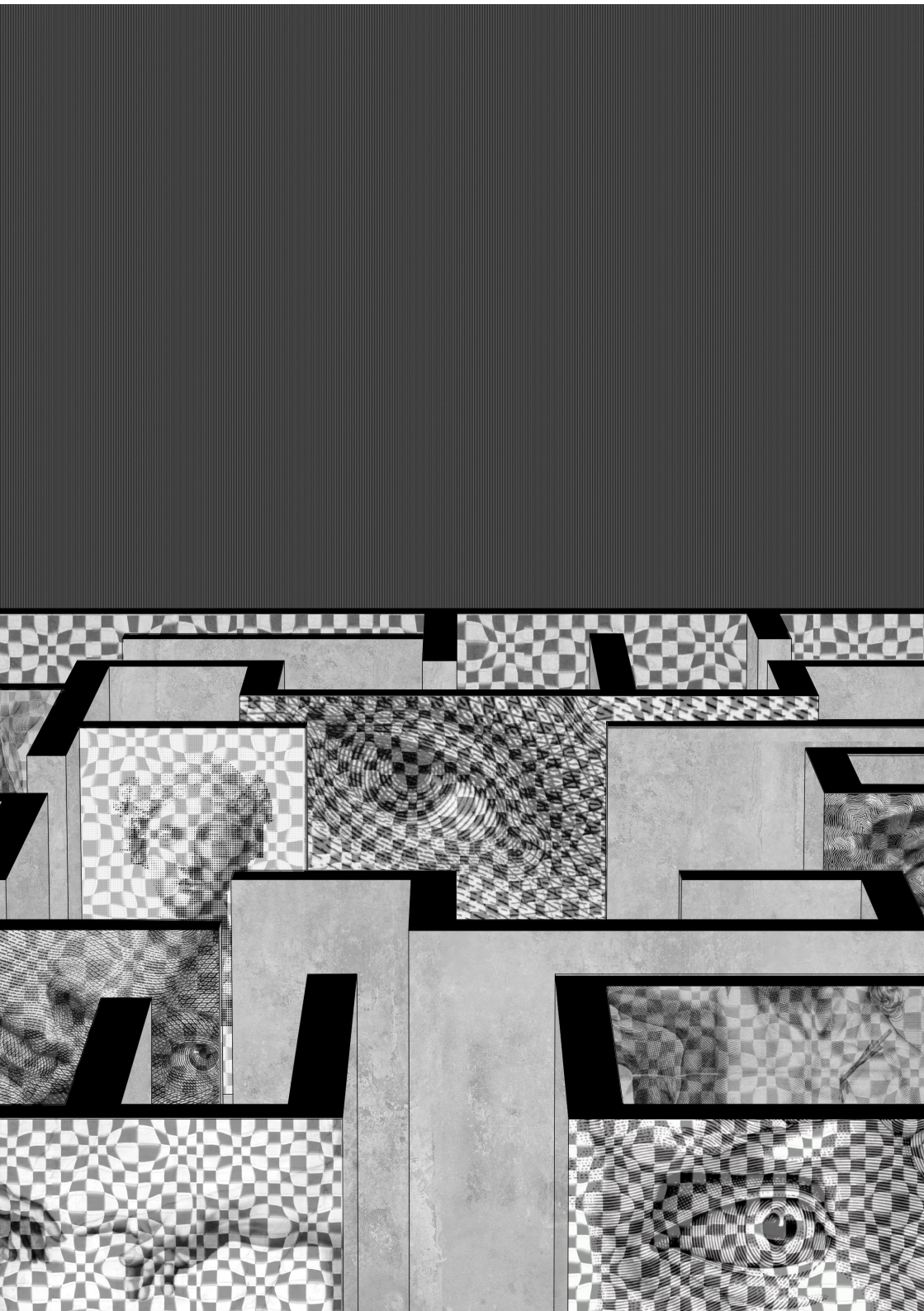

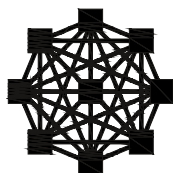
a(maze)ing

Ο λαβύρινθος αποτελεί το πρώτο κρίσιμο επεισόδιο αποπροσανατολισμού. Τρεις διαφορετικές εισοδοί οδηγούν σε ένα δίκτυο διαδρομών, όπου οι κατευθύνσεις πολλαπλασιάζονται και η αίσθηση της πορείας χάνεται. Ο επισκέπτης εισέρχεται σε έναν χώρο που μοιάζει οικείος αλλά ταυτόχρονα ασταθής· κάθε στροφή φανερώνει μια νέα διακλάδωση, κάθε διάδρομος μοιάζει να επιστρέφει στον προηγούμενο. Οι δύο έξοδοι παραμένουν αβέβαιες, σαν υπόσχεση απελευθέρωσης που αναβάλλεται συνεχώς.

Οι αποτυπώσεις της Ρώμης στους τοίχους επανέρχονται, αυτή τη φορά πιο αλλοιωμένες. Γνωστά μνημεία εμφανίζονται σαν θολές αναπαραστάσεις, αποσπασματικές και παραμορφωμένες. Η πόλη δεν προβάλλεται ως μνήμη αλλά ως παραχάραξη: μια εικόνα που δείχνει κάτι γνώριμο, αλλά δεν επιτρέπει ποτέ την αληθινή αναγνώριση.

Η εμπειρία είναι σωματική αλλά και νοητική. Η περιπλάνηση δεν έχει στόχο την εξερεύνηση, αλλά την απώλεια προσανατολισμού. Ο χρόνος τεντώνεται, η απόσταση μοιάζει να πολλαπλασιάζεται, και η αίσθηση κατεύθυνσης διαλύεται. Ο επισκέπτης εγκαταλείπει τον λαβύρινθο μόνο όταν βρεθεί στην επόμενη στάση, χωρίς βεβαιότητα για το πώς έφτασε εκεί. Το a(maze)ing δεν είναι πέρασμα· είναι ένα φίλτρο που αποδυναμώνει την κρίση και παραδίδει τον επισκέπτη στην επόμενη εμπειρία.

mark your land

Το επεισόδιο mark your land αναπαριστά μια πόλη μέσα στην πόλη· ένα συμπύκνωμα εννέα όγκων που ο καθένας αντιστοιχεί σε ένα από τα γνωστά αξιοθέατα της Ρώμης. Η δομή δεν μιμείται το πρωτότυπο, αλλά το αποτυπώνει ως μνημονικό ίχνος, σαν ογκομετρικό απολίθωμα. Έτσι, ο επισκέπτης καλείται να «χαρτογραφήσει» τη δική του εκδοχή της πόλης μέσα σε ένα κατασκευασμένο μικροσύμπαν.

Οι όγκοι συνδέονται με ακανόνιστες διαδρομές, κεκλιμένα επίπεδα και απροσδόκητες γέφυρες. Η κίνηση δεν είναι ποτέ γραμμική: κάθε στροφή ανοίγει νέες πιθανότητες, κάθε επίπεδο προτείνει μια διαφορετική διαδρομή. Η περιέργεια γίνεται οδηγός· η ανάγκη να εξερευνηθούν όλοι οι όγκοι ωθεί τον επισκέπτη να βυθιστεί πιο βαθιά σε αυτήν την τεχνητή τοπογραφία. Όπως στη Ρώμη ο τουρίστας διασχίζει το ιστορικό κέντρο, σε αναζήτηση «σημείων ενδιαφέροντος», έτσι κι εδώ η περιπλάνηση κατευθύνεται από μια σειρά αντικαταστάτων. Η εμπειρία της πόλης μετατρέπεται σε περιήγηση μέσα σε ένα σκηνικό που προσφέρει μόνο θραύσματα, απομονωμένα από το πλαίσιο που τους δίνει ζωή.

Το mark your land δεν υπόσχεται εξερεύνηση· προτείνει μια επαναληπτική περιπλάνηση, όπου κάθε βήμα μοιάζει με το προηγούμενο και κάθε μνημείο καταλήγει να είναι ίσο με όλα τα άλλα.

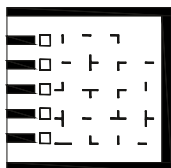

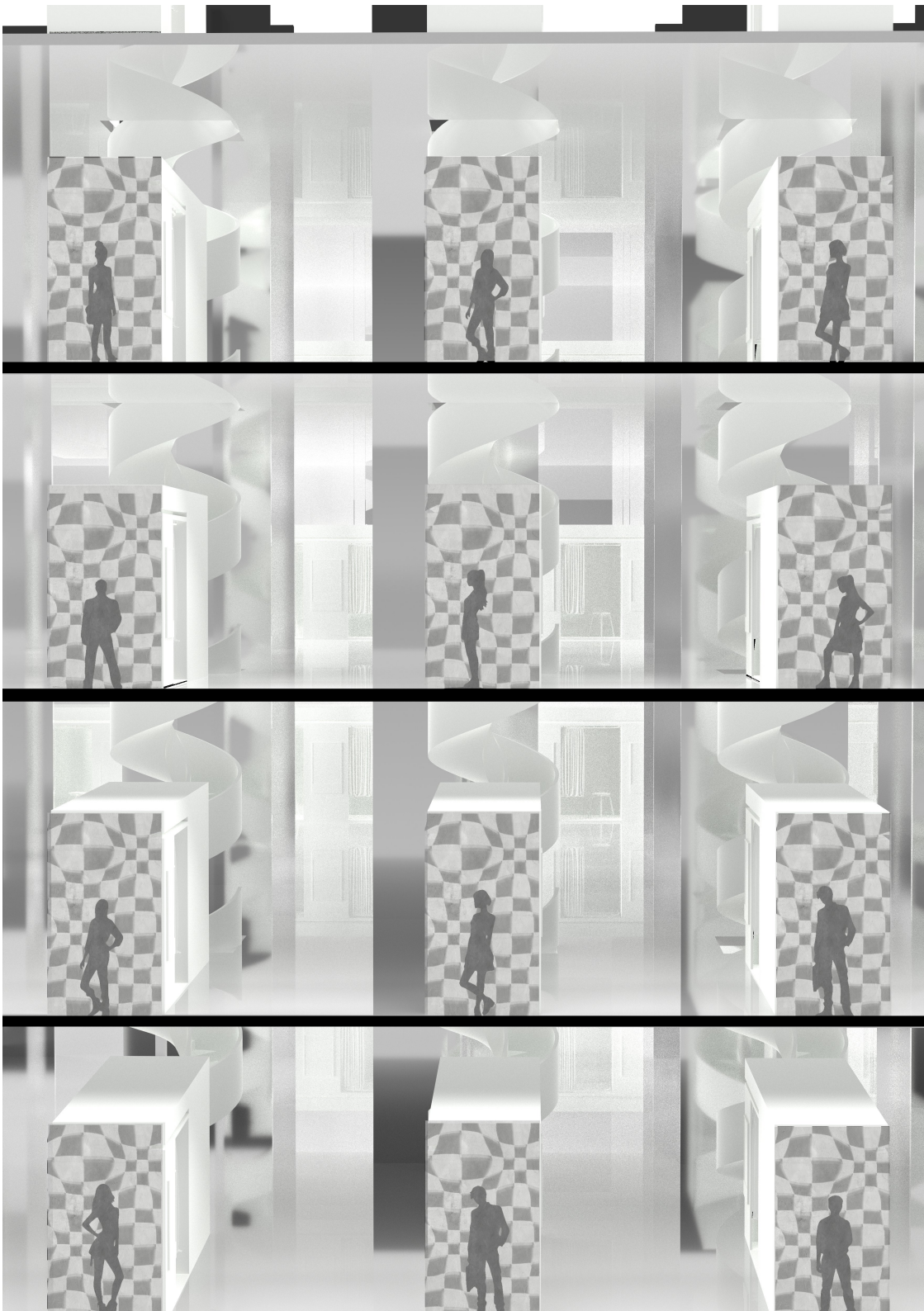
photo corner

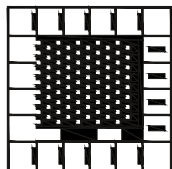
Το photo corner είναι ένας χώρος αφιερωμένος αποκλειστικά στην εικόνα του εαυτού. Δεν υπάρχουν μνημεία, ούτε τοπία· μόνο σκηνοθετημένα σημεία για φωτογράφιση. Καθρέφτες, θαλάμοι και επιφάνειες αντανάκλασης δημιουργούν σκηνικά όπου ο επισκέπτης τοποθετεί τον εαυτό του ξανά και ξανά, αναζητώντας την τέλεια πόζα.

Όπως σε κάθε ταξίδι υπάρχουν στάσεις που δεν επιλέγονται για την εμπειρία αλλά για τη φωτογραφία που θα τις αποτυπώσει, έτσι κι εδώ οι χώροι οργανώνονται ως διαδοχικές ευκαιρίες καταγραφής. Κάθε γωνία, κάθε θάλαμος, λειτουργεί σαν υποχρεωτικό φόντο· μια ακολουθία από must see spots που προωθούνται όχι από τον τόπο αλλά από τα κοινωνικά δίκτυα.

Η κίνηση μέσα στο επεισόδιο είναι μηχανική: μια διαδρομή από φωτογραφία σε φωτογραφία, από αντανάκλαση σε αντανάκλαση. Ο επισκέπτης δεν κοιτάζει γύρω του· κοιτάζει μόνο την εικόνα του εαυτού του να πολλαπλασιάζεται στους καθρέφτες. Η μνήμη της επίσκεψης δεν διαμορφώνεται από την εμπειρία, αλλά από την ανάρτηση που θα την ακολουθήσει.

Το photo corner συγκεντρώνει σε έναν χώρο αυτό που η πόλη προσφέρει διάσπαρτα: την ψευδαίσθηση ότι η αξία της εμπειρίας μετρείται από την εικόνα που θα αναπαράχθει.

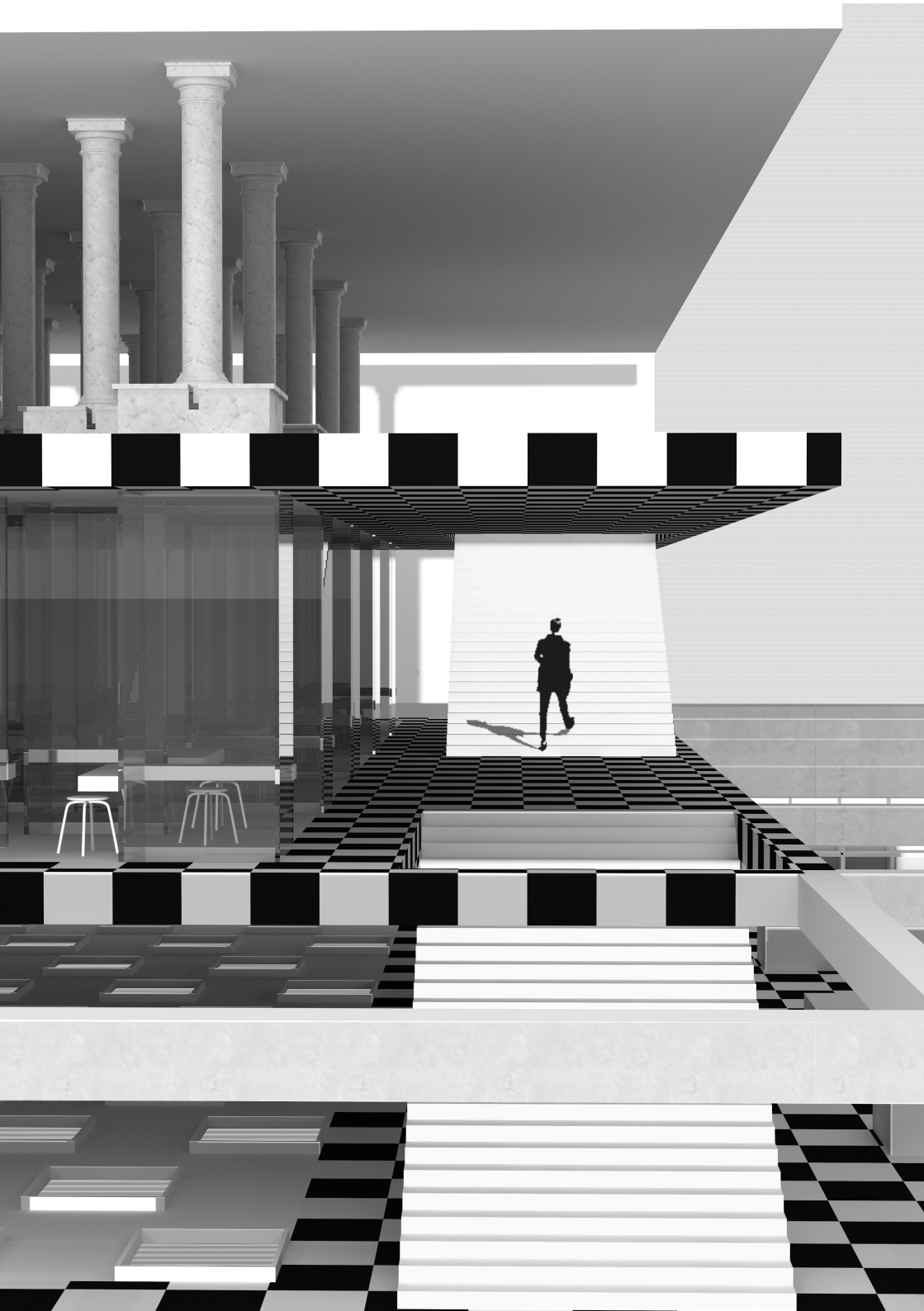

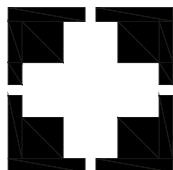
prepare · eat · shit

Η τροφή παρουσιάζεται ως πειθαρχημένη εμπειρία. Ο επισκέπτης εισέρχεται σε έναν τριμερή κύκλο: παραγωγή, κατανάλωση, απορρόφηση. Στον πρώτο χώρο, η καλλιέργεια και η προετοιμασία προβάλλονται σαν χορογραφία αφθονίας· η υλικότητα της τροφής απογυμνώνεται από τη φυσική της διάσταση και μετατρέπεται σε θέαμα. Στο δεύτερο, η πράξη του γεύματος μοιράζεται συλλογικά, αλλά η αφθονία είναι αυστηρά σκηνοθετημένη: το «πολύ» δεν είναι ελευθερία, αλλά ένδειξη ελέγχου. Στο τρίτο, ο κύκλος ολοκληρώνεται: το σώμα απορροφά, ό,τι περισσεύει επιστρέφει στη ροή, σε μια τελετουργία που μιμείται αρχαίες ρωμαϊκές τυπολογίες υγιεινής.

Η εμπειρία δεν αφήνει χώρο για τυχαία πείνα ή προσωπική επιθυμία. Η στιγμή της κατανάλωσης εντάσσεται σε μια αλυσίδα που ξεκινά και τελειώνει μέσα στο επεισόδιο, σχολιάζοντας το πλεόνασμα και τη σπατάλη που χαρακτηρίζουν τον τουρισμό. Όπως στην καθημερινότητα το φαγητό γίνεται προϊόν υπερπαραγωγής, έτσι εδώ μετατρέπεται σε τελετουργία ελέγχου, σε κύκλο που δεν επιδέχεται διακοπή.

Το prepare · eat · shit δεν είναι γεύμα· είναι σενάριο. Ένα σχόλιο για το πώς η ανάγκη για τροφή, θεμελιώδης και αδιαπραγμάτευτη, διαστρέφεται σε κατανάλωση χωρίς ουσία, σε εμπειρία που έχει αρχή, μέση και τέλος, αλλά όχι ελευθερία.

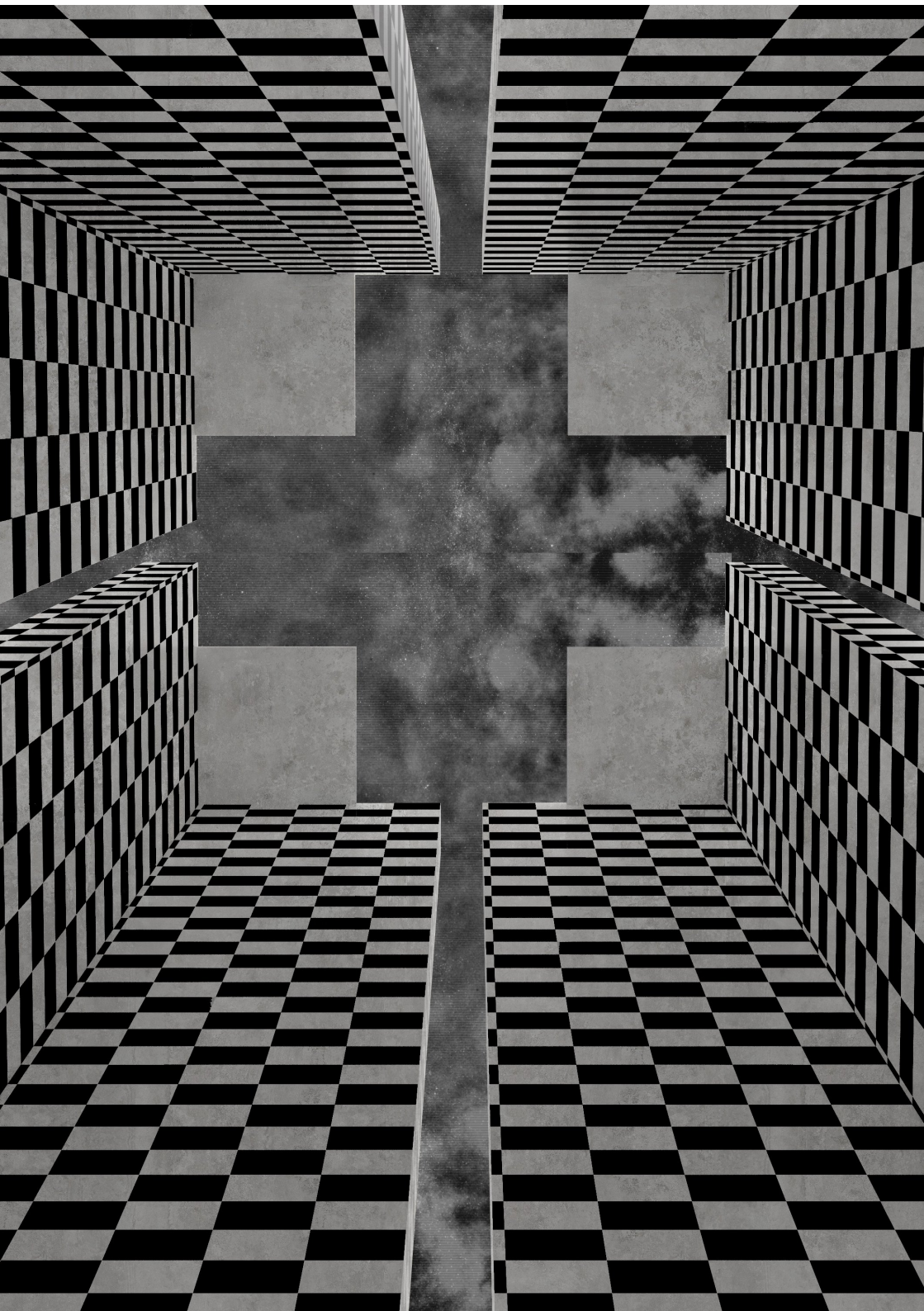
shock tower

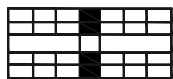
Ο τελευταίος πυλώνας της διαδρομής λειτουργεί ως τελετουργία ψευδούς ελπίδας. Ο επισκέπτης τοποθετείται σε μία από τις τέσσερις αντικριστές πλατφόρμες που υψώνονται εσωστρεφείς, χωρίς καμία οπτική επαφή με τους υπόλοιπους πυλώνες· μόνο η αίσθηση της κοινής αναμονής. Τα καθίσματα είναι τακτοποιημένα σε σειρές, σαν σε θέατρο που δεν προσφέρει θέα.

Ο πύργος λειτουργεί με τη λογική ενός μηχανισμού λούνα παρκ. Η πλατφόρμα ανυψώνεται σταδιακά, με ήπιο ρυθμό, προς το ανώτερο σημείο της κατασκευής. Ο επισκέπτης αποκτά ορατότητα προς την πραγματική πόλη. Μια φευγαλέα εικόνα της Ρώμης απλώνεται μπροστά του: το μόνο σημείο οπτικής επαφής με τον εξωτερικό κόσμο μέσα από τη δομή.

Όμως η στιγμή είναι σύντομη και απατηλή. Πριν υπάρξει χρόνος για συνειδητοποίηση ή αναστοχασμό, η πλατφόρμα εξαφανίζεται από κάτω του και η απότομη πτώση τον επιστρέφει βίαια στο έδαφος. Η ελπίδα αποκαλύπτεται ως προσωρινή ψευδαίσθηση, ένα άνοιγμα που υπάρχει μόνο για να χαθεί.

Ο shock tower κλείνει την εμπειρία της δομής, προσφέροντας μια τελευταία χειροπιαστή αλληγορία: η επαφή με την πραγματικότητα είναι ελεγχόμενη, περιορισμένη σε ένα μόνο βλέμμα. Το επεισόδιο δίνει και αμέσως αφαιρεί, κρατώντας την κυριαρχία του μέχρι την έξοδο.

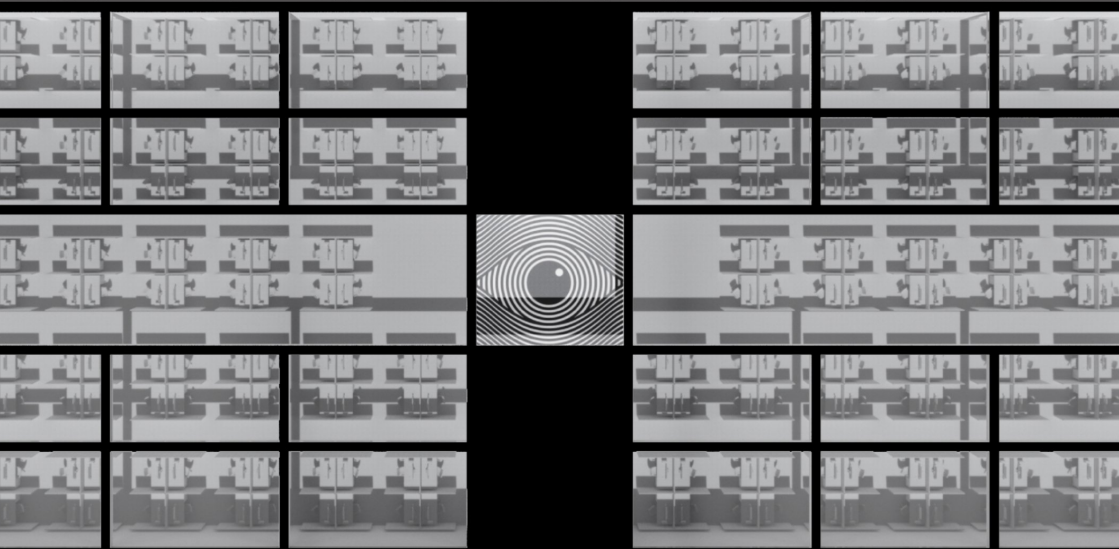
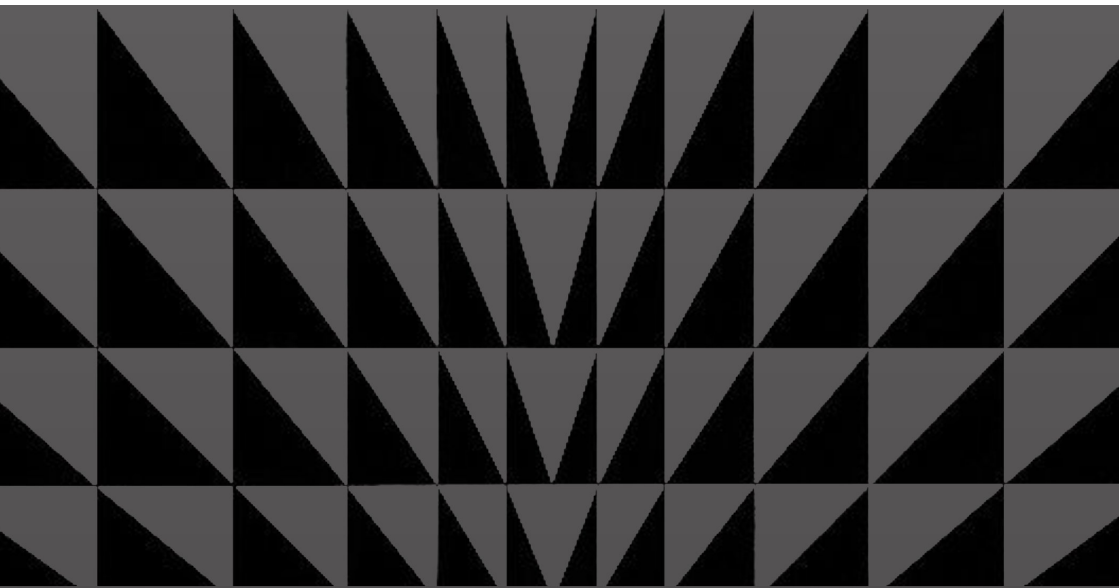
black box

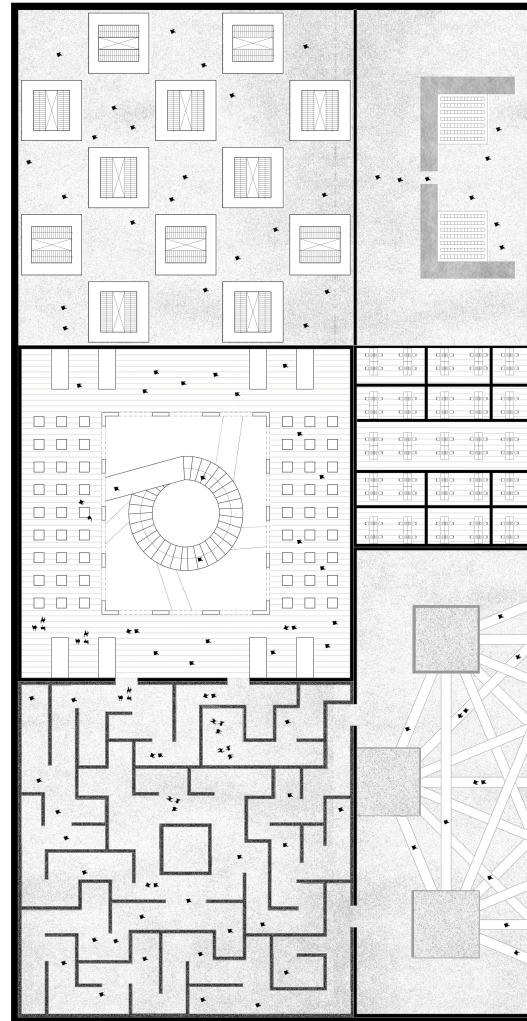
Στο κέντρο της δομής βρίσκεται ένας όγκος απόλυτα απομονωμένος: ένα black box που δεν ανήκει στη διαδρομή. Οι επισκέπτες γνωρίζουν την ύπαρξή του, το βλέπουν να δεσπόζει, αλλά δεν έχουν καμία πρόσβαση. Είναι το μόνο επεισόδιο που δεν τους προσφέρεται· μόνο τους επιβάλλεται ως αόρατη παρουσία.

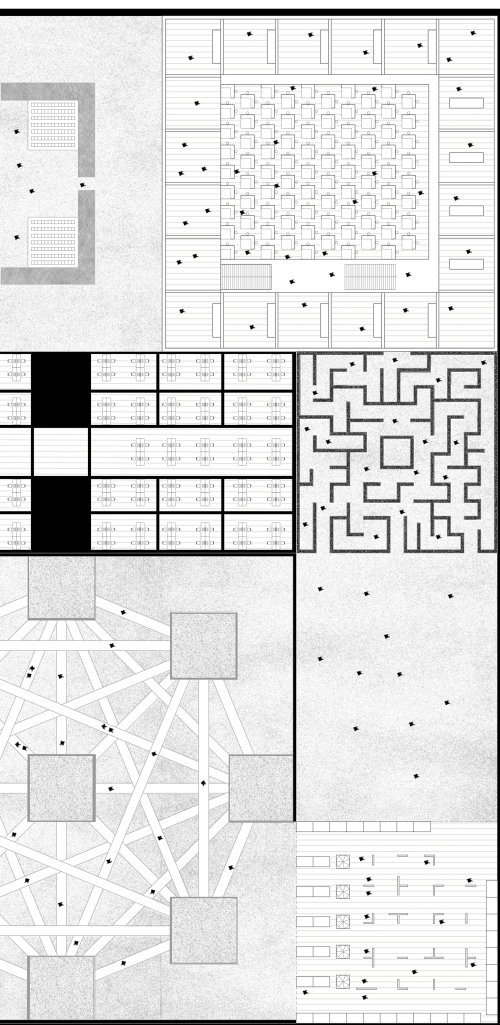
Από τις χαμηλές πορείες, η μάζα του μένει αδιαπέραστη, ένα κενό χωρίς περιεχόμενο. Μόνο από το ύψος του shock tower αποκαλύπτεται κάτι περισσότερο: πίσω από τις γυάλινες επιφάνειες διακρίνονται γραφεία, σειρές από οθόνες, χώρους ελέγχου. Η εικόνα αυτή δεν μειώνει το μυστήριο, αλλά το εντείνει. Το black box αποκαλύπτει την ύπαρξη επιτήρησης χωρίς ποτέ να επιτρέπει την κατανόηση του τρόπου που αυτή λειτουργεί.

Η γνώση είναι παρούσα αλλά απρόσιτη, η διαφάνεια μετατρέπεται σε μια νέα μορφή αδιαφάνειας: βλέπεις, αλλά δεν ξέρεις. Όπως στις οθόνες ενός τηλεφώνου που υπόσχονται πρόσβαση, ενώ τα δεδομένα κινούνται σε επίπεδα που κανείς δεν ελέγχει, έτσι και εδώ, η αλήθεια της εμπειρίας μένει κλειδωμένη πίσω από τις όψεις.

Το black box δεν χρειάζεται εξηγήσεις. Η σιωπηλή του κυριαρχία αρκεί για να υπενθυμίζει ότι όλη η διαδρομή καθορίζεται αλλού.

κάτοψη πρότασης

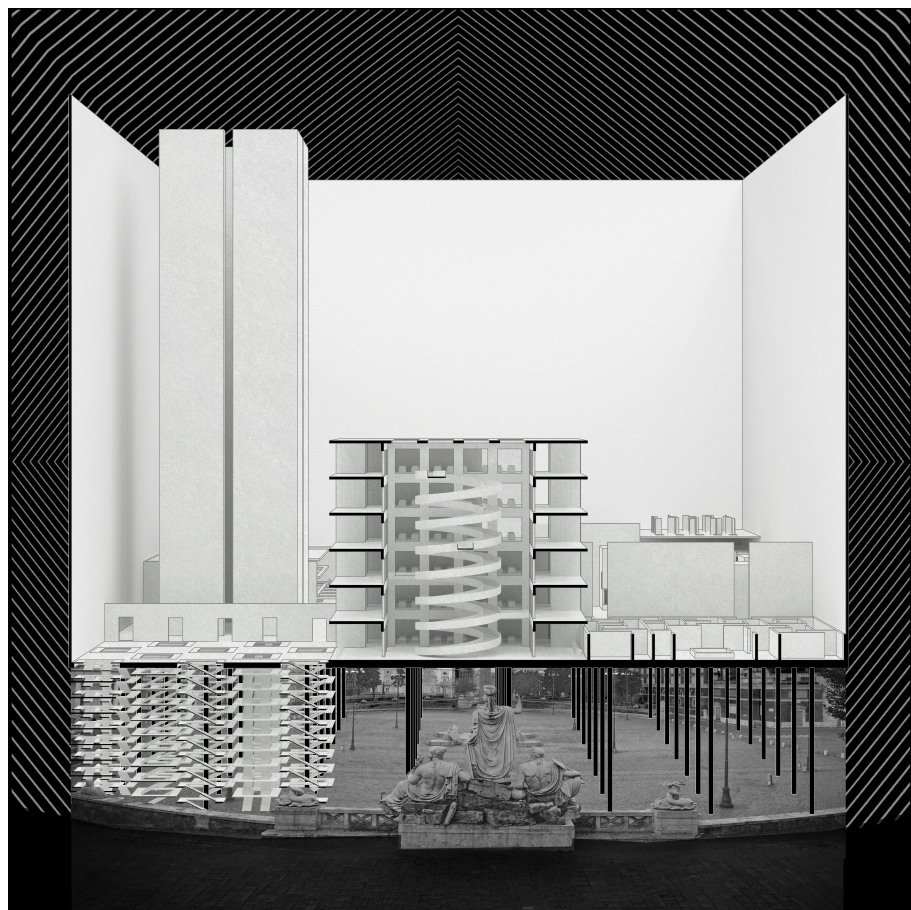
Στη Ρώμη καταφθάνουν κάθε χρόνο αεροπορικώς
σχεδόν **45.000.000** επισκέπτες.

Από αυτούς, το 77% παραμένει στην πόλη, γεγονός
που αντιστοιχεί σε **38.047.293** άτομα ετησίως.

Ο αριθμός αυτός μεταφράζεται σε περίπου **104.235**
επισκέπτες ημερησίως.

Η πρόταση έχει τη δυνατότητα να υποδέχεται καθημερινά 7.200 επισκέπτες, προσφέροντας ελεγχόμενη εμπειρία της πόλης.

Για την πλήρη κάλυψη του συνολικού αριθμού των ημερήσιων επισκεπτών θα απαιτούνταν **15** αντίστοιχες μονάδες.

προοπτική τομή

Υπερτουρισμός,
Ρώμη,
μέσα κοινωνικής
δικτύωσης,
σκηνοθετημένα
εμπειρία,
κατανάλωση,
αστικός χώρος,
τουριστική μνήμη,
επιτήρηση,
θεματικό πάρκο